

TERNOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- voorontwerp van decreet tot wijziging van verschillende decreten naar aanleiding van het Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen en van optimalisaties van de regeling rond gemeentewegen
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Rechtszekere, robuuste vergunningen zijn een prioriteit.

Daarom stelde de Vlaamse Regering een Gemengde Commissie aan met experts en vertegenwoordigers van de overheid, de academische wereld en de juridische sector.

Het eindrapport van de Gemengde Commissie bevat 45 adviezen met daarin 140 concrete aanbevelingen. Het Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen van 19 december 2025 vormt de beleidsmatige en juridische doorvertaling van de adviezen en aanbevelingen van de Gemengde Commissie.

Zo wordt uitvoering gegeven aan de beleidsaanbevelingen uit het rapport “Herdenken van het instrument van verkavelingsvergunningen in het omgevingsbeleid”. Een afgeslankte verkavelingsplicht vermindert immers de procedurelast, bevordert de administratieve vereenvoudiging en verhoogt de rechtszekerheid door één duidelijke beslissing.

Daarnaast wordt het Gemeentewegendecreet hervormt om onduidelijkheden en complexe procedures weg te werken en de rechtsbescherming efficiënter te maken, door duidelijkere regels, minder formaliteiten en een geïntegreerde aanpak.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsvelden

- Omgeving en Natuur (beleidsdomein Omgeving)
- Mobiliteit en Openbare Werken

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Oprichting en samenstelling van de Gemengde Commissie Vergunningen, d.d. 20 december 2024

Aktename van het eindrapport Gemengde Commissie Vergunningen van 30 september 2025 (VR 2025 2410 MED.0416)

Conceptnota “Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen” van 19 december (2025 (VR 2025 1912 MED.0523)

Het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/237 van 26 juni 2026.

In een beperkt aantal gevallen werd het advies niet gevolgd:

- Het betreft louter taalkundige wijzigingen van of bemerkingen bij delen van artikelen die letterlijk uit eerdere regelgeving worden overgenomen;
- Daarnaast werd gestreefd naar consistentie binnen de verschillende onderdelen van voorliggende wijzigingsbepalingen.

Het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 17 juni 2026, wordt besproken in punt 3A.

2. INHOUD

Voorliggend ontwerp van decreet bevat enkele substantiële en beleidsmatig relevante wijzigingen ten gevolge van het Actieprogramma Vergunnen en aanpassingen van het Gemeentewegendecreet.

Wat betreft het Actieprogramma Vergunnen, gaat het over volgende aspecten:

- 1° de omzetting van de beleidsaanbevelingen uit het rapport “Herdenken van het instrument van verkavelingsvergunningen in het omgevingsbeleid”.¹
- 2° het herformuleren van artikel 4.3.1, §2, VCRO over de goede ruimtelijke ordening met het oog op een verhoogde leesbaarheid en vereenvoudiging
- 3° de versoepeling van de voorwaarden om af te wijken van verouderde bijzondere plannen van aanleg (artikel 4.4.9/1 VCRO) en van de mogelijkheid om verouderde voorschriften te herzien (artikel 7.4.4/1 VCRO).
- 4° het herformuleren van wettelijke bepalingen die uitdrukkelijk een afwijking, machtiging of toelating van een bepaalde adviesinstantie voorschrijven om begripsverwarring te vermijden

¹ [Microsoft Word - eindrapport_evaluatie_adviesverlening.docx](#)

- 5° het inschrijven van het principe dat de vergunningverlenende overheid kan afzien van de toepassing van een reglementaire bepaling waarvan de onwettigheid werd vastgesteld door de bestuursrechter of door het Hof van Cassatie
- 6° wat betreft de geïntegreerde procedure (aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg geïntegreerd in een vergunningsaanvraag)
 - a. de afschaffing van de verplichte toevoeging van een rooilijnplan in de geïntegreerde procedure
 - b. een duidelijkere afbakening van de bevoegdheden van gemeenteraad t.o.v. de vergunningverlenende overheid
 - c. de geïntegreerde procedure ook mogelijk maken als de rooilijn eerder werd vastgelegd in een BPA of RUP
- 7° een vereenvoudiging van de rechtsbescherming in dossiers waar een omgevingsvergunningsaanvraag ook een beslissing omtrent de zaak der wegen vereist, door te voorzien dat de RvVb bevoegd is.

Naast bovenstaande aspecten inzake de zaak der wegen, worden ook buiten het kader van een geïntegreerde procedure optimalisaties doorgevoerd aan het Gemeentewegendecreet.

Zo wordt de opbouw van het gemeentewegendecreet aangepast in die zin dat de geïntegreerde procedure met de omgevingsvergunning niet langer een uitzonderingsprocedure is, maar een procedure is die op dezelfde hoogte staat als de “autonome” procedure waarbij de gemeenteraad beslist tot wijziging aan het gemeentelijk wegennet buiten het kader van een omgevingsvergunning (ook wel de ‘zelfstandige’ procedure genoemd).

Ook wordt afgestapt van de begrippen ‘aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg’, gezien het voor het afbakenen van de bevoegdheid van de gemeenteraad irrelevant is of het gaat om een aanleg, dan wel om een wijziging of een verplaatsing of een opheffing.

Bijkomend wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning op te nemen in het toepassingsgebied van titel XVI DABM.

Voor meer toelichting wordt verwezen naar de memorie van toelichting

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Wat betreft de wijzigingen aan de VCRO

De voorstellen rond de hervorming van de verkavelingsvergunningsplicht leiden tot een administratieve vereenvoudiging en minder lasten voor zowel aanvragers als de vergunningverlenende overheden (gemeenten, provincies, gewest).

Uitsluiting van de verkavelingsvergunningsplicht in een aantal gevallen zal leiden tot een daling van de verkavelingsaanvragen, een vereenvoudiging van de beoordeling door de tijdelijkheid van de voorschriften en ook van de vervalregeling.

Echter, deze impact zal vooral gevoeld worden bij de lokale overheden, die bevoegd zijn voor deze vergunningsaanvragen.

De versoepeling van de voorwaarden om af te wijken van verouderde bijzondere plannen van aanleg (nieuw artikel 4.4.1/1 VCRO, opvolger van artikel 4.4.9/1 VCRO) en van de mogelijkheid om verouderde voorschriften te herzien (nieuw artikel 2.2.26 VCRO, opvolger van artikel 7.4.4/1 VCRO) hebben naar verwachting een beperkt gunstige impact voor de Vlaamse Overheid. Een verruimde mogelijkheid om

van inrichtingsvoorschriften van plannen af te wijken (nieuw art. 4.4.1/1 VCRO) en ook van de inrichtingsvoorschriften van gewestelijke RUP's, vermindert de druk tot wijziging van de betrokken plannen. De betrachting is dat er voor bepaalde gevallen minder planwijzigingen nodig zijn. Wanneer men bijvoorbeeld op een site waar een historisch gegroeid bedrijf gevestigd is aan rendementsverhoging wenst te doen maar dit niet mogelijk is op basis van de stedenbouwkundige voorschriften, zal men daarvan kunnen afwijken in de vergunningverlening. In dat geval moet er geen volledige planningsprocedure worden opgestart, hetgeen mede in het voordeel is voor de plannende overheden.

Ook de verruiming van de toepassingsmogelijkheid van de zogenaamde "soepelere" procedure voor herziening van (inrichtings)voorschriften (nieuw art. 2.2.26 VCRO) zal de druk tot wijziging van RUP's verminderen. Er moet nog steeds een planprocedure gevolgd worden, maar één die een beperktere tijds- en personeelsinzet vergt. Het zou wel kunnen dat van meer plannen wordt gevraagd om ze op deze manier te actualiseren. Deze meervraag "compenseert" dan de mindere vraag naar "reguliere" planwijzigingen.

Ook het buiten toepassing laten van onwettig verklaarde reglementaire besluiten i.k.v. VCRO, DABM of decreet integraal handelsvestigingsbeleid heeft geen budgettaire impact.

De wijzigingen wat betreft het herformuleren van wettelijke bepalingen die uitdrukkelijk een afwijking, machtiging of toelating van een bepaalde adviesinstantie voorschrijven en het kunnen afzien van de toepassing van een reglementaire bepaling waarvan de onwettigheid werd vastgesteld geeft geen aanleiding tot meer of minder adviesvragen waarin deze afwijkingen, machtigingen... geïntegreerd worden. Bijgevolg is er geen budgettaire impact.

Het schrappen van de verplichting om papieren versies van plannen na definitieve vaststelling ervan op te sturen naar de lokale besturen voor ter inzage legging maakt een besparing uit. De print- of drukkosten voor deze papieren exemplaren zijn niet zeer hoog, maar alles samen genomen wordt hier op jaarbasis toch een relevante som uitgespaard. Het maakt ook een administratieve vereenvoudiging uit met een beperkt, maar gunstige impact op de nodige personeelsinzet bij de afhandeling van planprocedures. Deze gunstige impact zal worden ingezet binnen de generieke werking van het departement Omgeving.

Wat betreft de wijzigingen aan het OVD

Het afschaffen van het administratief beroep (en de mogelijkheid van herziening) tegen beslissingen inzake occasionele sociaal-culturele of recreatieve activiteiten heeft een verwaarloosbare impact op de budgetten van de Vlaamse Overheid. (mislopen van een zeer beperkt aantal dossiertaksen in beroep). Hiertegenover staat dat dergelijke dossiers niet langer behandeld moeten worden door de Vlaamse administratie.

Wat betreft de wijzigingen aan het gemeentewegendecreet

De voorgestelde wijzigingen zorgen ervoor dat de budgettaire impact neutraal is. Er is geen budgettaire weerslag voor de Vlaamse Overheid.

Enerzijds wordt het administratief beroep tegen gemeenteraadsbeslissingen op grond van artikel 24 Gemeentewegendecreet geschrapt. Dit heeft een positieve budgettaire impact. De behandeling van administratieve beroepen vergt tijd en middelen. Deze komen vrij door de afschaffing van het administratief beroep.

Anderzijds wordt de Raad voor Vergunningsbetwistingen bevoegd gemaakt voor jurisdictionele beroepen tegen gemeenteraadsbeslissingen over de zaak der wegen. De budgettaire impact van deze wijziging is beperkt. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen ervaring heeft met de inhoud van dergelijke beroepen, gelet op de samenhang met de omgevingsvergunning. Bovendien gaat het om een beperkt contentieux. Het gaat momenteel om een tiental beroepen per jaar bij de Raad van State.

Bijkomende wijzigingen inzake handhaving

(Grinddecreet onder toepassingsgebied van titel XVI DABM)

Het voorstel heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse overheid.

Advies Inspectie van Financiën

Op 17 juni 2026 verleende de Inspectie van Financiën een gunstig advies aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van verschillende decreten naar aanleiding van het Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen en van optimalisaties aan de regeling rond gemeentewegen.

Met toepassing van artikel 32, §2, 2° van het besluit VCO is het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, niet vereist.

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Wat betreft de wijzigingen aan de VCRO

Zoals aangegeven leiden de voorstellen rond de hervorming van de verkavelingsvergunningsplicht tot een administratieve vereenvoudiging en minder lasten voor zowel aanvragers als de vergunningverlenende overheden (gemeenten, provincies, gewest). Uitsluiting van de verkavelingsvergunningsplicht in een aantal gevallen zal leiden tot een daling van de verkavelingsaanvragen, een vereenvoudiging van de beoordeling door de tijdelijkheid van de voorschriften en ook van de vervalregeling. Echter, deze impact zal vooral gevoeld worden bij de lokale overheden, die bevoegd zijn voor deze vergunningsaanvragen.

Er zal evenmin een bijkomende (Vlaamse) werklust zijn ten aanzien van de organisatie van het Omgevingsloket. Voor de gevallen waar er nog steeds sprake is van een verkavelingsplicht, zal dezelfde procedure als vandaag gebruikt kunnen worden. Ook de toekomstige gevallen waar er sprake is van een verkavelingsrecht zullen daarvoor de huidige procedure kunnen volgen.

Een verruimde mogelijkheid om af te wijken van inrichtingsvoorschriften, vermindert de druk tot wijziging van de betrokken plannen. Er hoeven dus normalerwijze minder planwijzigingen te worden opgestart.

Ook de verruiming van de toepassingsmogelijkheid van de zogenaamde “soepelere” procedure voor herziening van (inrichtings)voorschriften zal de druk tot wijziging van RUP's verminderen. Er moet nog steeds een planprocedure gevolgd worden, maar één die een beperktere tijds- en personeelsinzet vergt. Het zou wel kunnen dat van meer plannen wordt gevraagd om ze op deze manier te actualiseren. Deze meervraag “compenseert” dan de mindere vraag naar “reguliere” planwijzigingen. De impact op het personeel van de Vlaamse Overheid door de vermelde ingrepen zal dus ofwel verwaarloosbaar ofwel beperkt positief zijn.

Het buiten toepassing laten van onwettig verklaarde reglementaire besluiten i.k.v. DABM of decreet integraal handelsvestigingsbeleid heeft evenmin een impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

Het schrappen van de verplichting om papieren versies van plannen na definitieve vaststelling ervan op te sturen naar de lokale besturen voor ter inzage legging maakt een administratieve vereenvoudiging uit met een beperkt, maar gunstige impact op de nodige personeelsinzet bij de afhandeling van planprocedures.

Het uitfaseren van de mogelijkheid voor lokale besturen om partiële herzieningen van ruimtelijke structuurplannen door te voeren, zal geen of slechts een verwaarloosbare impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid. Daar waar geen herziening van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door personeel van het Departement Omgeving moet worden geadviseerd, zal allicht vroeg of laat een advies moeten uitgebracht over een ontwerp van (nieuw) gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. De opvolgingslast van de gemeentelijke visiedocumenten (oude figuur m.n. structuurplan dan wel nieuwe figuur m.n. beleidsplan) blijft dus gelijk.

De wijzigingen wat betreft het herformuleren van wettelijke bepalingen die uitdrukkelijk een afwijking, machtiging of toelating van een bepaalde adviesinstantie voorschrijven en het kunnen afzien van de toepassing van een reglementaire bepaling waarvan de onwettigheid werd vastgesteld geeft geen aanleiding tot meer of minder adviesvragen waarin deze afwijkingen, machtigingen,... geïntegreerd worden. Bijgevolg is er geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

Wat betreft de wijzigingen aan het OVD

Het afschaffen van het administratief beroep (en de mogelijkheid van herziening) tegen beslissingen inzake occasionele sociaal-culturele of recreatieve activiteiten heeft een verwaarloosbare impact op de inzet van personeel van de Vlaamse Overheid. (niet langer behandelen van deze dossiers in beroep). Hiertegenover staat het zeer minimaal mislopen van dossiertaksen in beroep.

Wat betreft de wijzigingen aan het gemeentewegendecreet

Naar analogie met de budgettaire impact, is ook de impact op het personeel van de Vlaamse Overheid neutraal.

Eenzijds is er minder personeel nodig bij het departement Mobiliteit en Openbare Werken ten gevolge van de afschaffing van het administratief beroep en anderzijds zal er mogelijks nieuw personeel nodig bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen omdat de Raad bevoegd wordt voor jurisdictionele beroepen tegen gemeenteraadsbeslissingen over de zaak der wegen. Gelet op het feit dat het zal gaan om een beperkt aantal beroepen zal de impact op het personeel bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen alleszins beperkt zijn. Bovendien krijgen zij vandaag de dag reeds dossiers te zien waarin de zaak der wegen ter discussie staat/stonde.

Bijkomende wijzigingen inzake handhaving (DABM-Grinddecreet)

(Grinddecreet onder toepassingsgebied van titel XVI DABM)

Dit voorstel heeft geen impact op het personeelsbestand of de personeelsbudgetten.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Wat betreft de wijzigingen aan de VCRO

Zoals aangegeven leiden de voorstellen rond de hervorming van de verkavelingsvergunningsplicht tot een administratieve vereenvoudiging en minder lasten voor zowel aanvragers als de vergunningverlenende overheden (gemeenten, provincies, gewest). Uitsluiting van de verkavelingsvergunningsplicht in een aantal gevallen zal leiden tot een daling van de verkavelingsaanvragen, een vereenvoudiging van de beoordeling door de tijdelijkheid van de voorschriften en ook van de vervalregeling.

Deze hervorming zal dan ook een positieve impact hebben op de lokale overheden, die bevoegd zijn voor deze vergunningsaanvragen.

De versoepeling van de voorwaarden om af te wijken van verouderde bijzondere plannen van aanleg en van de mogelijkheid om verouderde voorschriften te herzien, hebben naar verwachting een beperkt gunstige impact voor de gemeentelijke en provinciale besturen.

Beide regelingen bestonden al voor gemeentelijke plannen, zij het dat de afwijkingsregeling in het vergunningenbeleid enkel gold t.a.v. BPA's. In de toekomst geldt die ook voor RUP-voorschriften. Een

verruimde mogelijkheid om van inrichtingsvoorschriften van plannen af te wijken (nieuw art. 4.4.1/1 VCRO), vermindert de druk tot wijziging van de betrokken plannen. Zoals eerder al gesteld, hoeven er dus normalerwijze minder planwijzigingen te worden opgestart.

Ook de verruiming van de toepassingsmogelijkheid van de zogenaamde “soepelere” procedure voor herziening van (inrichtings)voorschriften (nieuw art. 2.2.26 VCRO) zal de druk tot wijziging van ruimtelijke uitvoeringsplannen verminderen. Er moet nog steeds een planprocedure gevolgd worden, maar één die een beperktere tijds- en personeelsinzet vergt. Het zou wel kunnen dat van meer plannen wordt gevraagd om ze op deze manier te actualiseren. Deze meervraag “compenseert” dan de mindere vraag naar “reguliere” planwijzigingen.

Het buiten toepassing laten van onwettig verklaarde reglementaire besluiten i.k.v. DABM of decreet integraal handelsvestigingsbeleid heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid, maar zorgt voor robuustere vergunningsbeslissingen.

Het schrappen van de verplichting om papieren versies van plannen na definitieve vaststelling ervan ter inzage te leggen bij de gemeentebesturen maakt een administratieve vereenvoudiging uit maar heeft nauwelijks of geen verandering in personeelsinzet bij de gemeentebesturen tot gevolg. Er is weinig vraag tot inzage van een specifiek (definitief vastgesteld) plan of specifieke planwijziging, in tegenstelling tot de courante vraag naar de relevante actuele stedenbouwkundige voorschriften of toestand voor een perceel. Die laatste vraag wordt beantwoord aan de hand van online informatie en bijv. op een scherm getoond aan de stedenbouwalie.

Het uitfasen van de mogelijkheid voor lokale besturen om partiële herzieningen van ruimtelijke structuurplannen door te voeren, heeft een impact op de lokale besturen, maar die impact is niet momentaan. De incentive voor gemeenten om een ruimtelijk beleidsplan te maken zal wellicht verhogen. Maar er bestaat op grond van de VCRO al een verplichting om een gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan te maken, alleen staat daar geen deadline bij noch een sanctie.

De wijzigingen wat betreft het herformuleren van wettelijke bepalingen die uitdrukkelijk een afwijking, machtiging of toelating van een bepaalde adviesinstantie voorschrijven en het kunnen afzien van de toepassing van een reglementaire bepaling waarvan de onwettigheid werd vastgesteld geeft geen aanleiding tot meer of minder adviesvragen waarin deze afwijkingen, machtigingen,... geïntegreerd worden. Wel zal duidelijk zijn over welke aspecten er geadviseerd wordt (niet bindend), en welke onderdelen een machtiging, toelichting... uitmaken. Ook kunnen robuustere beslissingen genomen worden, doordat men onwettig verklaarde reglementaire besluiten niet dient toe te passen. Bijgevolg is er licht positieve impact op de lokale overheden.

Wat betreft de wijzigingen aan het OVD

Het afschaffen van het administratief beroep (en de mogelijkheid van herziening) tegen beslissingen inzake occasionele sociaal-culturele of recreatieve activiteiten heeft geen impact op de gemeenten; zij treden niet op als beroepsinstantie.

Wat betreft de provinciale overheid, daar waar de deputatie optreedt als overheid in beroep, zal zij enerzijds een beperkt positieve impact ondervinden naar werklust (dossiers niet langer te behandelen) maar een beperkt negatieve impact op inkomsten (geen beroepstaks meer). Waar zij optreedt als bevoegde overheid in eerste instantie, zal zij geen impact ondervinden; er wordt niet verwacht dat het aantal aanvragen voor occasionele sociaal-culturele of recreatieve activiteiten zal toe- of afnemen. De behandeling van deze aanvragen blijft hetzelfde.

Wat betreft de wijzigingen aan het gemeentewegendecreet, is er geen impact op de provinciale besturen.

De impact op de lokale besturen is licht positief. Volgende voorgestelde wijzigingen hebben een impact op lokale besturen:

- Afschaffing van adviesvereiste van departement Mobiliteit en Openbare Werken: beslissingen over gemeentewegen moeten niet langer aan het departement worden bezorgd;

- De wijzigingen hebben tot gevolg dat in minder gevallen dan voorheen een rooilijnplan moet worden opgesteld. Zo moet er geen rooilijnplan meer worden opgesteld bij vaststelling van een dertigjarig publiek gebruik. Ook in de geïntegreerde procedure zal geen rooilijnplan meer moeten worden opgesteld.
- Bovendien hebben de wijzigingen tot gevolg dat het rooilijnplan niet langer verplicht een berekening moet bevatten van de meer- en minwaardevergoeding. Deze berekening moest steeds worden vastgesteld door een landmeter-expert wat gepaard ging met de nodige kosten en bovendien leidde dit onderdeel vaak tot discussie.

De voorgestelde wijzigingen hebben tot gevolg dat gemeenten minder kosten moeten maken voor administratieve formaliteiten bij de opmaak van rooilijnplannen en grafische plannen tot opheffing van gemeentewegen. Anderzijds worden de min- en meerwaardevergoeding afgeschaft. Ten gevolge van de wijziging zal de gemeente niet automatisch een meerwaardevergoeding ontvangen bij opheffing van gemeentewegen. Doordat lokale besturen ook minder kosten zullen moeten dragen bij de opmaak van rooilijnplannen, is dit budgetneutraal.

Bijkomende wijzigingen inzake handhaving (DABM-Grinddecreet)

(Grinddecreet onder toepassingsgebied van titel XVI DABM)

Dit voorstel heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Het voorontwerp van decreet wordt na de eerste principiële goedkeuring voor advies voorgelegd aan:

- a) de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO)
- b) de Milieu-en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)
- c) de Mobiliteitsraad Vlaanderen (MORA)
- d) de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)
- e) de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)

Na de tweede principiële goedkeuring zal het voorontwerp van decreet voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd.

Na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering volgt de parlementaire behandeling.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van verschillende decreten naar aanleiding van het Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen en van optimalisaties van de regeling rond gemeentewegen en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving, te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van:
 - a) de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO)
 - b) de Milieu-en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)
 - c) de Mobiliteitsraad Vlaanderen (MORA)
 - d) de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG)
 - e) de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP)met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen.

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport

Annick DE RIDDER

Bijlagen

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van verschillende decreten naar aanleiding van het Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen en van optimalisaties van de regeling rond gemeentewegen
- Bijhorende memorie van toelichting
- Advies van IF van 17 juni 2026